BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. rugsėjo 15 d.*

„Konkurencija — Piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi — Pasaulinė konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukų rinka — Sprendimas, kuriuo dominuojančią padėtį užimančios įmonės pasiūlyti įsipareigojimai pripažįstami privalomais — Reglamento (EB) Nr. 1/2003 9 straipsnis“

Byloje T-76/14

Morningstar, Inc., įsteigta Čikagoje, Ilinojuje (JAV), atstovaujama solisitorių S. Kinsella, K. Daly, P. Harrison ir advokato M. Abenhaïm,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą F. Castilla Contreras, A. Dawes ir F. Ronkes Agerbeek,

atsakovę,

palaikomą

Thomson Reuters Corp., įsteigtos Toronte (Kanada),

ir

Reuters Ltd, įsteigtos Londone (Jungtinė Karalystė),

atstovaujamų solisitorių A. Nourry, G. Olsen ir C. Ghosh,

įstojusių į bylą šalių,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2012 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimą C(2012) 9635 dėl procedūros pagal SESV 102 straipsnį ir EEE susitarimo 54 straipsnį (byla COMP / D2/39.654 – „Reuters“ finansinių priemonių kodai (RFPK))

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas D. Gratsias, teisėjai M. Kancheva ir C. Wetter (pranešėjas),

posėdžio sekretorius L. Grzegorczyk, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. kovo 3 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: anglų.

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2009 m. spalio 30 d. Europos Bendrijų Komisija nusprendė pradėti procedūrą prieš *Thomson Reuters Corporation* ir tiesiogiai ar netiesiogiai jos kontroliuojamas įmones, taip pat *Reuters Limited* (toliau – TR) dėl įtariamo piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi pasaulinėje konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukų rinkoje.

2 2011 m. rugsėjo 19 d. Komisija pateikė išankstinį vertinimą pagal 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101] ir [102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 9 straipsnio 1 dalį ir apie jį pranešė TR 2011 m. rugsėjo 20 d.

3 Remiantis išankstiniu vertinimu, TR dominuoja pasaulinėje tikralaikių duomenų santraukų rinkoje. Gali būti, kad ji pasinaudojo dominuojančia padėtimi ir nustatė kai kuriuos apribojimus dėl *Reuters* finansinių priemonių kodų (RFPK) naudojimo. RFPK yra trumpi iš raidžių ir skaičių sudaryti TR kodai, identifikuojantys vertybinius popierius ir jų prekybos vietas.

4 TR draudžia savo klientams naudotis RFPK duomenims iš kitų teikėjų konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukų gauti ir neleidžia trečiosioms šalims ir konkuruojantiems tiekėjams kurti ir prižiūrėti atitikmenų lentelių su RFPK, kurios leistų užtikrinti jos klientų sistemų ir kitų teikėjų konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukų sąveiką. Išankstiniame vertinime Komisija padarė išvadą, kad tokia praktika sukuria didelių kliūčių siekiant pakeisti duomenų teikėjus ir yra laikoma piktnaudžiavimu dominuojančia padėtimi pagal Sutarties 102 straipsnį ir Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimo 54 straipsnį.

5 2011 m. lapkričio 8 d. remdamasi Reglamento Nr. 1/2003 9 straipsnio 1 dalimi TR pateikė Komisijai įsipareigojimų pasiūlymą, siekdama išsklaidyti jos išankstiniame vertinime iškeltas abejones.

6 Šiame įsipareigojimų pasiūlyme TR, be kita ko, pasiūlė:

— leisti savo klientams sudaryti išplėstinės licencijos sutartį dėl RFPK (toliau – ENL). Už mėnesinį licencijos mokestį ENL suteikia klientui galimybę naudotis RFPK ieškant duomenų konkuruojančių tiekėjų konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukose ir taip pakeisti vieną ar kelias jų programas,

— teikti reikiamą informaciją, kad jos klientai galėtų nustatyti atitikmenis tarp RFPK ir konkuruojančių tiekėjų kodavimo sistemų, kad būtų galima pakeisti tiekėją.

7 2011 m. gruodžio 14 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* Komisija pagal Reglamento Nr. 1/2003 27 straipsnio 4 dalį paskelbė pranešimą, kuriame pateikta bylos santrauka ir įsipareigojimai, taip pat paragino trečiąsias suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas dėl TR pasiūlymo.

8 2012 m. kovo 7 d. Komisija informavo TR apie gautas trečiųjų suinteresuotųjų šalių pastabas po to, kai buvo paskelbtas pranešimas apie rinkos tyrimą.

9 2012 m. birželio 27 d. atsakydama į suformuluotas pastabas TR pateikė persvarstytų įsipareigojimų pasiūlymą. Pagrindiniai pakeitimai buvo tokie:

— sumažintas mokestis už ENL,

— mokesčio už ENL sandara nebesusijusi su galimomis esamomis nuolaidomis, suteikiamomis už TR konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukas. Ji taip pat tapo ne tokia sudėtinga ir skaidresnė,

— ENL galėjo naudotis klientai visame pasaulyje, kurie tikrai vykdė verslo veiklą Europos ekonominėje erdvėje (EEE),

— ENL taikoma visiems RFPK, susijusiems su priemonėmis, dėl kurių buvo abipusiai susitarta ir kurios ateina iš vienintelio šaltinio, jei atitinkamas šaltinis sutinka (nebent TR būtų vienintelis duomenų, susijusių su priemonėmis, dėl kurių abipusiai susitarta tiekėjo pakeitimo momentu, tiekėjas),

— ENL apima žmogiškąsias sąsajas su serveriuose veikiančiomis programomis (be papildomo mokesčio),

— po pradinio penkerių metų laikotarpio, per kurį galima prenumeruoti ENL, klientas turėjo galimybę pratęsti abonementą dvejiems metams už simbolinį mokestį,

— atskiros papildomos licencijos suteikimas, šiuo atveju – tretiesiems vykdytojams skirtos licencijos (toliau – TPDL), kad jie galėtų kurti atitikmenų lenteles, kurios TR klientams leistų lengvai pakeisti tiekėją.

10 2012 m. liepos 12 d. Komisija pradėjo antrą rinkos dalyvių tyrimą ir paskelbė pakeistus įsipareigojimus, kaip nustatyta Reglamento Nr. 1/2003 27 straipsnio 4 dalyje.

11 2012 m. rugsėjo 25 d. Komisija informavo TR apie gautas trečiųjų suinteresuotųjų šalių pastabas po to, kai buvo paskelbtas antrasis pranešimas apie rinkos tyrimą.

12 2012 m. lapkričio 7 d. TR pateikė trečią įsipareigojimų grupę (toliau – galutiniai įsipareigojimai) su tokiomis išdėstytomis nuostatomis:

— galutinių įsipareigojimų 7.1 dalyje nustatytoje sąlygoje pateikta persvarstyta sąvokos „tretieji vykdytojai“ apibrėžtis, pagal kurią tretieji vykdytojai gali sudaryti sutartis su kitais konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukų tiekėjais ir parengti atitikmenų lenteles, kuriomis naudodamiesi TR klientai galėtų pakeisti tiekėją,

— tretieji vykdytojai turi teisę ne tik „parengti“ atitikmenų lenteles, bet ir jas atnaujinti (TPDL 1.8 dalyje nustatyta sąlyga),

— galutinių įsipareigojimų priede pateiktoje TPDL nebėra sąlygos, kuri buvo išdėstyta persvarstytų įsipareigojimų priede pateiktos TPDL 3.5 dalyje. Šioje sąlygoje buvo nuostatos, pagal kurias trečiasis vykdytojas negalėjo „teigti, kad naudojimasis reikalavimus atitinkančiais RFPK siekiant atrasti trečiųjų šalių duomenis bet kokiomis aplinkybėmis būtų praktiškas ar įmanomas arba kad tai negalėjo sukelti duomenų integralumo problemų arba kitokių funkcionalumo problemų“,

— galutinių įsipareigojimų 3.2.8 dalyje ir TPDL 1.3 dalies c punkte nustatytos sąlygos leidžia tretiesiems vykdytojams ir kitiems konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukų tiekėjams bendradarbiauti rengiant, atnaujinant ir parduodant atitikmenų lenteles,

— galutinių įsipareigojimų 3.2.9 dalyje esanti sąlyga ir TPDL 1.3 dalies d punkte ir 1.4 dalyje esančios sąlygos pagerina informacijos, kuria gali keistis tretieji vykdytojai ir kiti konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukų tiekėjai, lygį. Darytina išvada, kad tretieji vykdytojai gali kitiems konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukų tiekėjams tiekti aprašomuosius referencinius duomenis apie RFPK (o ne pačius RFPK), jeigu trečiasis vykdytojas neturėjo galimybės pateikti konkuruojančio konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukų tiekėjo kodavimo sistemos atitikmenų.

13 TR galutinių įsipareigojimų V priede taip pat numatyta paskirti nepriklausomą įgaliotinį tiems įsipareigojimams stebėti. Jo užduotis būtų stebėti, kaip laikomasi šių įsipareigojimų ir reguliariai teikti ataskaitas Komisijai, taip pat, jei reikia, jai siūlyti priemones tų įsipareigojimų laikymuisi užtikrinti ir pranešti apie galutinių įsipareigojimų IV priede numatytos ginčų sprendimų procedūros rezultatus.

14 Komisija nusprendė, kad šie įsipareigojimai yra pakankami, kad būtų išspręstos nustatytos konkurencijos problemos. Todėl 2012 m. gruodžio 20 d. Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 1/2003 9 straipsnio 1 dalimi, priėmė sprendimą dėl procedūros pagal SESV 102 straipsnį ir EEE susitarimo 54 straipsnį (byla COMP / D2/39.654 – „Reuters“ finansinių priemonių kodai (RFPK)) (OL C 326, 2013, p. 4, toliau – ginčijamas sprendimas); jo santrauka buvo paskelbta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, dėl ko TR pasiūlyti įsipareigojimai tapo privalomi. Šiame sprendime Komisija taip pat konstatavo, kad atsižvelgiant į šiuos įsipareigojimus, jos įsikišimas nebereikalingas.

Procesas ir šalių reikalavimai

15 2014 m. vasario 4 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovės *Morningstar, Inc.* Pareiškimą, kuriuo buvo pareikštas šis ieškinys.

16 2014 m. gegužės 16 d. Komisija pateikė atsiliepimą į ieškinį.

17 Dublikas Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateiktas 2014 m. rugpjūčio 5 d.

18 2014 m. rugpjūčio 27 d. pritaikęs proceso organizavimo priemonę Bendrasis Teismas (aštuntoji kolegija) paprašė Komisijos pateikti nekonfidencialios redakcijos išankstinį vertinimą, kurį aptariamoje byloje ji atliko remdamasi Reglamento Nr. 1/2003 9 straipsnio 1 dalimi. Komisija šį prašymą įvykdė per nustatytą terminą.

19 Tripliką Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2014 m. spalio 16 d.

20 2014 m. spalio 21 d. nutartimi Bendrojo Teismo aštuntosios kolegijos pirmininkas patenkino TR prašymą leisti įstoti į bylą, šis Bendrojo Teismo kanceliarijai buvo pateiktas 2014 m. gegužės 22 d.

21 2015 m. sausio 2 d. TR pateikė savo įstojimo į bylą paaiškinimą.

22 Pagrindinių šalių pastabos dėl TR įstojimo į bylą paaiškinimo Bendrojo Teismo kanceliarijai buvo pateiktos per nustatytą terminą.

23 Teisėjo pranešėjo siūlymu Bendrasis Teismas (aštuntoji kolegija), nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, pritaikęs Procedūros reglamento 89 straipsnio 3 dalies d punkte nustatytas proceso organizavimo priemones, paprašė Komisijos pateikti nekonfidencialias rinkos dalyvių atsakymų į 2011 m. gruodžio 14 d. ir 2012 m. liepos 12 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtus tyrimus redakcijas. Ji šį prašymą įvykdė per nustatytą terminą.

24 2016 m. kovo 3 d. posėdyje buvo išklausytos šalių kalbos ir jų atsakymai į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus.

25 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— pripažinti ieškinį priimtinu,

— panaikinti visą ginčijamą sprendimą; arba tiek, kiek jis susijęs su konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukų tiekėjais; arba tiek, kiek jis susijęs su ja,

— priimti bet kokią kitokią, Bendrojo Teismo nuomone, tinkamą priemonę,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

26 Komisija ir į bylą įstojusi šalis Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl priimtinumo

27 Ieškovė teigia, kad turi teisę pareikšti šį ieškinį, nes ginčijamas sprendimas su ja susijęs tiesiogiai ir konkrečiai, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą. Ginčijamas sprendimas, kuriuo ribojama jos galimybė sudaryti sutartį su TR dėl RFPK, tiesiogiai su ja susijęs, nes šiame sprendime konkuruojantys konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukų tiekėjai aiškiai neįtraukti į licencijų reikalavimus atitinkančių asmenų sąvoką. Dėl konkrečios sąsajos ieškovė teigia, kad aktyviai dalyvavo per administracinę procedūrą, kuri baigėsi priimtu ginčijamu sprendimu. Be to, ieškovė priklauso uždaram ir identifikuotinam ratui asmenų, kurie dalyvavo per administracinę procedūrą. Taip pat pagal ginčijamą sprendimą leidžiamas konkretus jos pagrindinio konkurento profesinis elgesys, o tai daro įtakos jos padėčiai atitinkamoje rinkoje.

28 Komisija ginčija ieškovės argumentus ir teigia, kad ieškinys nepriimtinas, nors formaliai nepateikė prieštaravimo dėl priimtinumo pagal Procedūros reglamento 130 straipsnio 1 dalį.

29 Reikia priminti, kad remiantis SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa asmuo, kuriam nėra skirtas teisės aktas, gali pareikšti ieškinį dėl to akto panaikinimo, jei šis konkrečiai ir tiesiogiai su juo susijęs.

30 Remiantis teismų praktika, klausimas dėl ieškovo teisės pareikšti ieškinį vertinamas atsižvelgiant į poveikį, kurį ginčijamas teisės aktas daro jo teisinei padėčiai tiek, kiek šis ieškovas, pirma, yra tiesiogiai susijęs su ginčijamu teisės aktu, nes tiesioginis poveikis reikalauja, kad aptariama priemonė darytų tiesioginį poveikį jo teisinei padėčiai ir nepaliktų jokios diskrecijos šios priemonės adresatams, kurie turi ją įgyvendinti, kadangi ta priemonė yra automatinė ir nustatyta tik Europos Sąjungos teisės aktuose, netaikant jokių kitų tarpinių teisės normų (1998 m. gegužės 5 d. Sprendimas *Glencore Grain / Komisija*, C-404/96 P, EU:C:1998:196, 42 punktas ir 1994 m. kovo 24 d. Sprendimas *Air France / Komisija*, T-3/93, EU:T:1994:36, 80 punktas), ir, antra, konkrečiai susijęs su tuo teisės aktu, nes ieškovui poveikį daro dėl tam tikrų jam būdingų savybių ar dėl faktinės padėties, kuri jį apibūdina, palyginti su bet kuriuo kitu asmeniu, ir dėl tos priežasties jį individualizuoja analogiškai sprendimo adresatui (šiuo klausimu žr. 1963 m. liepos 15 d. Sprendimą *Plaumann / Komisija*, 25/62, EU:C:1963:17, p. 223).

31 Šioje byloje, remiantis Reglamento Nr. 1/2003 9 straipsnio 1 dalimi, 2012 m. lapkričio 7 d. galutiniai TR įsipareigojimai yra privalomi dėl ginčijamo sprendimo. Iš tiesų Komisija išnagrinėjo dėl RFPK TR nustatytų apribojimų poveikį ir padarė išvadą, kad šie apribojimai kenkia konkurencijai dėl to, kad sudaro kliūčių TR klientams pakeisti tiekėją ir dėl tos priežasties sumažina konkurentų pajėgumus patekti į rinką arba konkuruoti teikiamų paslaugų kokybės pagrindu. Galutiniuose įsipareigojimuose, kuriais siekiama TR klientams sudaryti palankesnes sąlygas pereiti pas konkuruojančius konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukų tiekėjus, aiškiai nustatyta, kad šie konkuruojantys tiekėjai neatitinka reikalavimų sudaryti ENL sutartį ir RFPK sutartį. Kadangi juo apribojama ieškovės galimybė sudaryti tokias sutartis, šis sprendimas daro tiesioginį poveikį jos teisinei padėčiai.

32 Dėl klausimo, ar sprendimas konkrečiai susijęs su ieškove, reikia pažymėti, kad 2010 m. kovo 5 ir birželio 16 d. raštais ji prašė susitikimų su Komisija. Pateikus šiuos prašymus, pirmasis susitikimas surengtas 2010 m. liepos 27 d. Vėliau tiek Komisijos, tiek ieškovės prašymu nuo 2010 m. iki 2012 m. įvyko kiti susitikimai ir pokalbiai telefonu. 2012 m. balandžio 18 d. Komisijai pateikus prašymą, ieškovė pateikė nekonfidencialią minėtų pokalbių telefonu ir susitikimų protokolų redakciją. Ieškovė taip pat sureagavo ir per pokalbius telefonu, susitikimus, elektroniniais laiškais ir atsakymuose į Komisijos pateiktus oficialius prašymus pateikti informacijos pateikė pastabas dėl TR siūlomų įsipareigojimų.

33 Be to, nors ieškovės pavadinimas konkrečiai nenurodytas ginčijamame sprendime, remiantis administracine procedūra, kuri baigėsi tuo sprendimu, darytina išvada, kad Komisija atsižvelgė į ieškovės pateiktas pastabas.

34 Reikia pažymėti, kad ieškovė aktyviai dalyvavo vykstant procedūrai ne tik savo, bet ir Komisijos iniciatyva; ši, be kita ko, paragino ją teikti pastabas dėl įvairių rinkos aspektų ir siūlomų įsipareigojimų, nors tai nebuvo susiję su rinkos tyrimais pagal Reglamento Nr. 1/2003 27 straipsnio 4 dalį, prie kurių ieškovė taip pat prisidėjo. Darytina išvada, kad ieškovė aktyviai dalyvavo per procedūrą. Nors vien paprasto dalyvavimo iš tikrųjų nepakanka siekiant įrodyti, kad ginčijamas sprendimas konkrečiai susijęs su ieškove, jos aktyvus dalyvavimas per administracinę procedūrą vis dėlto yra aplinkybė, į kurią atsižvelgiama teismų praktikoje dėl konkurencijos, įskaitant konkretesnę įsipareigojimų pagal Reglamento Nr. 1/2003 9 straipsnį sritį, kai, pasitelkiant kitas konkrečias aplinkybes, siekiama įrodyti jos ieškinio priimtinumą (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 1986 m. sausio 28 d. Sprendimo *Cofaz ir kt. / Komisija*, 169/84, EU:C:1986:42, 24 ir 25 punktus; 1998 m. kovo 31 d. Sprendimo *Prancūzija ir kt. / Komisija*, vadinamojo Sprendimu *Kali & Salz*, C-68/94 ir C-30/95, EU:C:1998:148, 54–56 punktus ir 2003 m. balandžio 3 d. Sprendimo *BaByliss* / Komisija, T-114/02, EU:T:2003:100, 95 punktą).

35 Šiuo atveju tokia konkreti aplinkybė yra tai, kad daroma įtaka ieškovės padėčiai aptariamoje rinkoje. Iš tiesų, remiantis Bendrojo Teismo nagrinėjama bylos medžiaga, galima teigti, kad ieškovė, kaip ir TR, veikia konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukų rinkoje, kuriai būdingas ribotas konkurentų skaičius ir kurioje TR užima dominuojančią padėtį. Tuo remiantis galima daryti išvadą, kad TR, kaip dominuojančios įmonės, taikomos ribojamosios priemonės, kurios nurodytos Komisijos išankstiniame vertinime, gali daryti nemenką neigiamą poveikį ieškovės veiklai.

36 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad sprendimas taip pat yra konkrečiai susijęs su ieškove. Todėl šis ieškinys yra priimtinas.

Dėl esmės

37 Ieškiniui pagrįsti ieškovė nurodo keturis pagrindus:

— pirmasis pagrindas susijęs su akivaizdžia vertinimo klaida, padaryta dėl to, kad Komisija pritarė įsipareigojimams, kuriais negalima pašalinti konkurencijos srityje kilusių problemų, apie kurias Komisija informavo TR išankstiniame vertinime,

— antrasis pagrindas susijęs su Reglamento Nr. 1/2003 9 straipsnio 1 dalies pažeidimu dėl to, kad Komisija, pritardama įsipareigojimams, kuriais negalima pašalinti konkurencijos srityje kilusių problemų, viršijo pagal šį straipsnį jai suteiktus įgaliojimus ir dėl to veikė *ultra vires*,

— trečiasis pagrindas susijęs su proporcingumo principo pažeidimu,

— ketvirtasis pagrindas susijęs su pareigos motyvuoti pažeidimu dėl to, kad Komisija nepaaiškino, dėl kokios priežasties galutiniai įsipareigojimai išsprendė konkurencijos srityje kilusias problemas.

38 Visų pirma reikia priminti, jog iš Reglamento Nr. 1/2003 9 straipsnio matyti, kad, ketindama priimti sprendimą, kuriame reikalaujama nutraukti pažeidimą, Komisija gali pripažinti atitinkamų įmonių pasiūlytus įsipareigojimus privalomais, jeigu jais gali būti pašalintos išankstiniame vertinime jos nurodytos su konkurencija susijusios problemos.

39 Reglamento Nr. 1/2003 9 straipsnyje nustatytu mechanizmu siekiama užtikrinti veiksmingą Sąjungoje galiojančių konkurencijos taisyklių taikymą priimant sprendimus, kuriais šalių pasiūlyti įsipareigojimai pripažįstami privalomais ir Komisijos laikomi tinkamais, kad būtų galima priimti greitesnį sprendimą jos nustatytoms su konkurencija susijusioms problemoms pašalinti, o ne imtis formalios pažeidimo konstatavimo procedūros. Tiksliau, pagal šio reglamento 9 straipsnį siekiama proceso ekonomijos ir įmonėms suteikiama galimybė visapusiškai dalyvauti per procedūrą siūlant sprendimus, kurie, kaip jos mano, labiausiai tinkami ir pakankami šioms Komisijos nurodytoms problemoms pašalinti (2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Alrosa*, C-441/07, EU:C:2010:377, 35 punktas).

40 Šiomis aplinkybėmis ir, kiek tai susiję su pritarimu įsipareigojimams arba su jų atmetimu, Komisija turi didelę diskreciją (2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Alrosa*, C-441/07, EU:C:2010:377, 94 punktas).

41 Be to, reikia priminti, kad dėl to, jog Komisija turi atlikti analizę atsižvelgdama į įvairius ekonominius veiksnius, kaip antai perspektyvinę analizę, kad įvertintų aptariamos įmonės siūlomų įsipareigojimų tinkamumą, ji ir šiuo atveju naudojasi diskrecija, į kurią Bendrasis Teismas privalo atsižvelgti vykdydamas kontrolę. Tuo remiantis darytina išvada, kad vykdydamas ribotą kontrolę, kurią atlieka tokių sudėtingų ekonominių aplinkybių atveju, Sąjungos teismas negali Komisijos vertinimo pakeisti savuoju (2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Alrosa*, C-441/07, EU:C:2010:377, 67 punktas ir 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *CB / Komisija*, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 46 punktas).

42 Vis dėlto, kaip ne kartą pažymėjo Teisingumo Teismas, kalbėdamas apie sritis, kuriose reikia atlikti sudėtingus vertinimus, pavyzdžiui, apie konkurencijos teisę, Komisijos turima diskrecija nereiškia, kad Sąjungos teismas neturi susilaikyti nuo šios institucijos pateikto ekonominių duomenų aiškinimo kontrolės (2005 m. vasario 15 d. Sprendimo *Komisija / Tetra Laval*, C-12/03 P, EU:C:2005:87, 39 punktas; 2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 145 punktas ir 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *CB / Komisija*, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 46 punktas). Remiantis šioje teismų praktikoje nustatytais principais, Sąjungos teismas turi, be kita ko, patikrinti ne tik nurodytų aplinkybių faktinį teisingumą, jų patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šios aplinkybės apima visus esminius duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą padėtį, ir ar jos gali pagrįsti jomis remiantis padarytas išvadas (žr. 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *CB / Komisija*, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 46 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką; 2013 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Cisco Systems ir Messagenet / Komisija*, T-79/12, EU:T:2013:635, 50 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką; 2015 m. gegužės 13 d. Sprendimo *Niki Luftfahrt / Komisija*, T-162/10, EU:T:2015:283, 86 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

43 Galiausiai taip pat remiantis teismų praktika galima teigti, kad nors pagal Reglamento Nr. 1/2003 7 ir 9 straipsnius priimtiems sprendimams taikomas proporcingumo principas, šis principas kiekvienos nuostatos atveju taikomas skirtingai.

44 Iš tiesų šiomis nuostatomis siekiama skirtingų tikslų. Remiantis Reglamento Nr. 1/2003 9 straipsniu siekiama išspręsti problemas, kurias Komisija galėjo iškelti per išankstinį vertinimą, o pagal šio reglamento 7 straipsnį siekiama nutraukti konstatuotą pažeidimą (2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Alrosa*, C-441/07, EU:C:2010:377, 46 punktas).

45 Darytina išvada, kad, kiek tai susiję su įsipareigojimų proporcingumu, testas, kurį Komisija turi atlikti vykdydama procedūrą pagal Reglamento Nr. 1/2003 9 straipsnį, iš esmės susijęs su tuo, ar įsipareigojimai yra „pakankami“ ir gali „tinkamai“ išspręsti kilusias problemas, atsižvelgiant į bylos aplinkybes, t. y. į problemų sunkumą, apimtį ir trečiųjų asmenų interesus (2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Alrosa*, C-441/07, EU:C:2010:377, 41 ir 61 punktai).

46 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Sąjungos teismas, vykdydamas kontrolę ir taikydamas šio sprendimo 40–45 punkte nurodytus principus, tik tikrina, ar Komisijos atliktas vertinimas yra akivaizdžiai klaidingas.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida

47 Pirmajame pagrinde ieškovė teigia, kad galutinių įsipareigojimų poveikis nėra nutraukti ar gerokai apriboti nustatytą piktnaudžiavimą arba išspręsti kilusias problemas. Todėl, ieškovės nuomone, ginčijamame sprendime padaryta akivaizdi vertinimo klaida.

48 Ieškovė atkreipia dėmesį, kad tiek „reikalavimus atitinkančio kliento“, tiek „trečiųjų vykdytojų“ apibrėžtys, pateiktos atitinkamai ENL ir TPDL, neapima konkuruojančių tiekėjų. Be to, remiantis įsipareigojimais, konkuruojantys konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukų tiekėjai negali patys tvarkyti RFPK reikalavimus atitinkančio licencijos turėtojo sąskaita. Todėl bendrovės, kurios, kaip ieškovė, turi gebėjimų, žinių ir reikiamų paskatų siūlyti konkuruojančias paslaugas, tiesiogiai susiduria su kliūtimis tuo užsiimti. Nagrinėjamos licencijos sutarties sąlygose nustatyta, kad licencijos suteikiamos tik tiems klientams, kurie gali naudotis RFPK ir patys arba per trečiuosius vykdytojus kurti įrankius naudotis paslaugomis, kurios galėtų konkuruoti su TR siūlomomis paslaugomis.

49 Šiuo klausimu ieškovė, pirma, teigia, kad konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukų tiekėjai yra nepajėgūs TR klientams teikti veiksmingos tiekėjo keitimo paslaugos, nes dėl to, kad yra neįtraukti į ENL ir RFPK licencijų sąlygas, jie negali siūlyti visiškai integruotos konkuruojančios paslaugos. Antra, tikimybė, kad tretieji vykdytojai parengs atitikmenų lenteles, yra teorinė ir visiškai menka. Trečia, visi tiekėjo keitimo mokesčiai ir sąnaudos gultų ant TR klientų pečių, todėl akivaizdžiai neįtikima, kad jie keistų teikėją dėl tokio keitimo sudėtingumo, dėl jų sistemų derinimo darbų ir papildomų derybų su trečiosiomis šalimis, kurių toks keitimas pareikalautų, dėl konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukų rinkos pobūdžio ir dėl sąnaudų bei keblumų naudojantis trečiosios šalies parengta atitikmenų lentele. Ketvirta, TR klientai negalėtų dirbti veikiau naudodamiesi trečiosios šalies, o ne konkuruojančio tiekėjo sukurtu konvertavimo įrankiu, nes šie įrankiai reikalauja tam tikro greičio ir didelio patikimumo. Naudojimasis trečiosios šalies paslaugomis iš tikrųjų keltų pavojų kodų suderinimo integralumui ir tikslumui. Taip pat galimas bendradarbiavimas su trečiuoju vykdytoju kuriant atitikmenų lentelę būtų neveiksmingas dėl galimybės keistis reikiama informacija apie RFPK nebuvimo. Penkta, priežastis, dėl kurios konkuruojantys konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukų tiekėjai negalėtų siūlyti lygiavertės paslaugos, taip pat susijusi su tuo, kad „RFPK grandinė“ (būdas naudotis keliomis priemonėmis naudojantis vienu identifikatoriumi) neįtraukta į TR siūlomas licencijos sutartis, o bankams ir finansų institucijoms reikia naudotis RFPK grandine, nes tai yra viena iš pagrindinių priemonių naudotis duomenimis. Dėl to, kad pateikiami tik elementariausi duomenys, kaip nustatyta įsipareigojimuose, kitas tiekėjas neturi galimybės atkurti grandinių ar sukurti jų atitikmenų, kai negali pasinaudoti reikiamais duomenimis. Galiausiai ieškovė atkreipia dėmesį, kad, jos žiniomis, nė vienas TR klientas nesikreipė į konkuruojantį konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukų tiekėją. Jeigu daug bendrovių siektų gauti ir naudoti licenciją, rinkoje būtų šio fakto įrodymų. Tačiau, pasak ieškovės, taip nėra, todėl ji pakartoja, kaip jau buvo minėta per administracinę procedūrą, kad tokie perėjimai pas kitą tiekėją yra menkai tikėtini.

50 Pirma, Komisija teigia, kad ENL, pagal kurias TR klientams leidžiama naudoti RFPK duomenų paieškai kitų tiekėjų duomenų santraukose neperrašant savo programų, pakanka išspręsti problemoms dėl ribojimų, susijusių su RFPK naudojimu keičiant tiekėją. Antra, ji mano, kad TPDL, pagal kurias

tretiesiems vykdytojams leidžiama rengti ir atnaujinti RFPK ir kitų tiekėjų kodavimo sistemų atitikmenų lenteles, taip pat pakanka išspręsti problemoms dėl ribojimų naudotis RFPK rengiant tokias lenteles. Kaip pavyzdį Komisija pateikia įvairias ENL ir TPDL pateiktas išlygas ir sąlygas, kuriomis siekiama sudaryti palankesnes sąlygas keisti tiekėją. Šiuo klausimu ji nurodo, kad ENL suteikiama pasaulio mastu reikalavimus atitinkančiam klientui, jeigu jis vykdo realią komercinę veiklą EEE, kad ENL suteikiama visam laikui su sąlyga, jog prašymą suteikti ENL reikalavimus atitinkantis klientas pateikia per penkerius metus nuo jos išleidimo į rinką, kad reikalavimus atitinkantis klientas galės bet kada padidinti ar sumažinti reikalavimus atitinkančių RFPK skaičių, atsižvelgdamas į savo komercinės veiklos poreikius, ir kad reikalavimus atitinkančiam klientui TR tieks reguliarius RFPK atnaujinimus ir reikiamą informaciją apie atitikmenis, kad būtų galima vienodai identifikuoti reikiamus tikralaikius rinkos duomenis.

51 Galiausiai Komisija teigia, kad nė vienas iš ieškovės pateiktų argumentų nekeičia išvados, kad galutiniai įsipareigojimai yra pakankami kilusioms problemoms išspręsti.

52 Šiuo klausimu ji tvirtina, kad konkurentas su trečiuoju vykdytoju gali tapti partneriai tam, kad TR klientams galėtų pasiūlyti personalizuotą ir visiškai integruotą tiekėjo keitimo paslaugą; kad dėl to, jog kiekvieno TR kliento informacinės sistemos paprastai yra pritaikytos prie jo poreikių, kiekvienas klientas neišvengiamai turės atlikti derinimo darbus ir dėl to patirs tam tikrų išlaidų, jei nuspręs keisti konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukų tiekėją; kad pagrindiniai TR klientai yra pasaulio mastu veikiančios finansų institucijos, turinčios žinių ir reikiamų finansinių išteklių tiekėjui pakeisti, jei nuspręstų, kad tai suderinama su jų komerciniais interesais; kad konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukų tiekėjų ir trečiųjų vykdytojų bendradarbiavimas sudarytų sąlygas masto ekonomijai; kad nėra jokios priežasties manyti, jog trečiųjų vykdytojų parengtos atitikmenų lentelės bus nepatikimos ir ne tokios greitos, palyginti su TR paslaugų naudojimu; kad teiginiai dėl RFPT grandinių pirmą kartą pateikti dublike ir negrindžiami per administracinę procedūrą ir procesą Bendrajame Teisme nustatytomis teisinėmis ar faktinėmis aplinkybėmis ir kad šie teiginiai dėl to turėtų būti atmesti kaip nepriimtini, nors bet kuriuo atveju jie būtų nepagrįsti. Galiausiai Komisija atkreipia dėmesį, kad dėl to, jog ENL ir TPDL pradėjo veikti tik 2013 m. birželio 20 d., o tiekėjo keitimas yra sudėtingas ir ilgas procesas, nekelia nuostabos tai, kad šis pakeitimas dar neįvyko per laikotarpį nuo šių licencijos sutarčių patvirtinimo ir šio ieškinio pareiškimo.

53 Pirma, dėl argumentų dėl RFPK grandinės ir dėl kiekvienam RFPK teikiamų aprašomųjų duomenų priimtinumo reikia priminti, kad iš siejamų 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto ir 48 straipsnio 2 dalies nuostatų matyti, jog ieškinyje turi būti nurodytas bylos dalykas ir teisinių pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka, o vykstant procesui negalima pateikti naujų pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui.

54 Tačiau nusistovėjusioje teismų praktikoje nustatyta, kad pagrindas ar argumentas, kuriuo tiesiogiai ar netiesiogiai išplečiamas anksčiau ieškinyje išdėstytas pagrindas ir kuris su pastaruoju yra glaudžiai susijęs, turi būti pripažintas priimtinu (2000 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Dürbeck* / Komisija, T-252/97, EU:T:2000:210, 39 punktas ir 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Cableuropa ir kt. / Komisija*, T-346/02 ir T-347/02, EU:T:2003:256, 111 punktas).

55 Šios bylos atveju reikia konstatuoti, kad, priešingai, nei teigia Komisija, šis pagrindas yra ieškinyje išdėstyto pirmojo pagrindo išplėtimas, t. y. pagrindas, susijęs su akivaizdžia galutinių įsipareigojimų vertinimo klaida. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ieškinyje buvo pateikti ilgi samprotavimai apie galutinių įsipareigojimų neadekvatumą. Todėl dublike išdėstyti argumentai, kuriuose ginčijamas galutinių įsipareigojimų pakankamumas Komisijos nustatytoms problemoms išspręsti, nes tuose įsipareigojimuose yra spragų, kaip antai susiję su taisyklės dėl RFPK grandinės nebuvimu, yra priimtini.

56 Paskui dėl pirmojo pagrindo nagrinėjimo iš esmės pažymėtina, kad, kaip jau minėta šio sprendimo 41 punkte, atsižvelgiant į Komisijai suteiktą diskreciją tikrinti siūlomų įsipareigojimų tinkamumą, Bendrojo Teismo vaidmuo apsiribos patikrinimu, ar Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos. Konkrečiai kalbant, vykdant tokią teisminę kontrolę reikės nustatyti, ar TR pasiūlyti įsipareigojimai yra tinkami Komisijos išankstiniame vertinime nustatytoms problemoms išspręsti; tie įsipareigojimai, reikia priminti, turi būti pakankami.

57 Be to, sprendimo, kuriuo šie įsipareigojimai pripažįstami privalomais, teisėtumo kontrolė turi būti atlikta atsižvelgiant į Komisijos nustatytas problemas, o ne į konkurentų išsakytus reikalavimus dėl šių įsipareigojimų turinio.

58 Taigi, atsižvelgiant į Komisijos išankstiniame vertinime išdėstytas problemas, tinkamas kriterijus būtų tai, ar įsipareigojimai, kuriais šiuo atveju siekiama klientams sudaryti palankesnes sąlygas keisti tiekėją, yra pakankami tinkamai išspręsti minėtas problemas.

59 Beje, tai, kad šios problemos gali būti išspręstos TR konkurentus įtraukus į licencijų sąlygas, kaip siūlo ieškovė, savaime neįrodo, kad ginčijamame sprendime padaryta akivaizdi vertinimo klaida, ir aplinkybė, kad galėjo būti patvirtinti ir kiti įsipareigojimai, kurie būtų net palankesni konkurencijos atžvilgiu, negali lemti šio sprendimo panaikinimo, jei Komisija galėjo padaryti pagrįstą išvadą, kad ginčijamame sprendime nurodyti įsipareigojimai gali išspręsti išankstiniame vertinime nustatytas problemas.

60 Reikia priminti, kad ginčijamame sprendime įgyvendinami TR, kurios veikla kėlė problemų dėl konkurencijos, pasiūlyti įsipareigojimai ir kad iš esmės ieškovė mano, jog Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai pripažino privalomais įgaliojimus, kurių nepakanka minėtoms problemoms išspręsti.

61 Ieškovės teiginys, kad konkurentai yra nepajėgūs teikti veiksmingas tiekėjo keitimo paslaugas dėl to, kad negali pasiūlyti visiškai integruotos paslaugos, nes neįtraukti į aptariamų licencijos sutarčių sąlygas, turi būti atmestas.

62 Iš tikrųjų reikia priminti, kad Komisijos nustatytos problemos susijusios su TR klientams nustatytais apribojimais ir trečiosioms šalims sudarytais trukdžiais nustatyti skirtingų kodų atitikmenis, taip sudarant didelių kliūčių keisti tiekėją. Įsipareigojimai, kuriems pritarė Komisija, iš esmės susiję su klientams siūlomomis galimybėmis keisti tiekėją savomis pajėgomis arba bendradarbiaujant su trečiaisiais vykdytojais. Šiuo klausimu Komisija nusprendė, kad problemos dėl konkurencijos gali būti išspręstos iš TR pareikalavus pakeisti savo elgesį ne su konkurentais, o su tiekėjais ir trečiosiomis šalimis. Šis teiginys, kad įsipareigojimai visų pirma siejami su klientais ir trečiaisiais vykdytojais, grindžiamas jiems suteiktomis galimybėmis bendradarbiauti ir teikti abipusę pagalbą rengiant atitikmenų lenteles naudojantis TR pasiūlytomis licencijomis. TR klientai taip pat gali pasirinkti trečiuosius vykdytojus, su konkuruojančiais tiekėjais sudariusius partnerystės sutartį, pagal kurią būtų bendradarbiaujama kuriant, rengiant, atnaujinant, reklamuojant ir teikiant kitas paslaugas, kiek tai susiję su atitikmenų lentelėmis. Taigi TR klientams suteiktos kelios galimybės keisti tiekėją tiek savomis pajėgomis, tiek pasitelkiant išorės pagalbą.

63 Taigi pritardama šiems įsipareigojimams Komisija nusprendė, kad sprendžiant jos nustatytas problemas nereikia TR konkurentų įtraukti į licencijos sąlygas. Be to, kaip nustatyta ginčijamame sprendime, Komisija nusprendė, kad TR konkurentams suteikiama galimybė naudotis RFPK viršija tai, kas būtina šioms problemoms išspręsti. Taigi atsižvelgiant į šio sprendimo 62 punkte išdėstytus Bendrojo teismo teiginius darytina išvada, kad Komisija šiuo klausimu nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos.

64 Taip pat reikia atmesti argumentus, kad tikimybė, jog trečiasis vykdytojas sukurs atitikmenų lenteles, yra menka ir teorinė, o tos atitikmenų lentelės, ieškovės teigimu, nebus patikimos ir reikiamo greičio, nes bus sukurtos trečiųjų šalių.

65 Nors ir nereikia priminti įvairių tretiesiems vykdytojams suteiktų galimybių rengiant atitikmenų lenteles, kurios padidina jų kūrimo tikimybę, reikia pažymėti, kad, kiek tai susiję su tariamu šių lentelių patikimumo ir greičio trūkumu, ieškovė nepateikia konkrečių šiuos argumentus pagrindžiančių teiginių. Dėl šios priežasties jau galima atmesti šiuos argumentus.

66 Beje, jeigu klientas pareikalautų garantijos dėl patikimumo, trečiasis vykdytojas ir konkuruojantis tiekėjas galėtų susitarti suteikti tokią garantiją šiam klientui, nes tokia galimybė įsipareigojimuose nebuvo atmesta, kaip nustatyta TPDL 1.3 dalies c punkto iii papunktyje. Todėl visiškai įmanoma išsklaidyti galimus kliento, kuris bus užtikrintas ateityje, jei keis tiekėją, būgštavimus. Be to, TR klientai ne tik gali sudaryti ENL ir pakeisti visų savo programų konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukų tiekėją, bet ir pasirinkti keitimą iš dalies ne trumpesniam nei dvylikos mėnesių laikotarpiui. Toks keitimas iš dalies leistų klientui įvertinti konkuruojančio duomenų šaltinio patikimumą lygiagrečiai naudojantis programoms, kurioms duomenis teikia TR, ir kitomis programomis, kurios naudoja konkuruojantį duomenų šaltinį; tokia galimybė klientui palengvina tiekėjo keitimą.

67 Argumentui, kad visus keitimo mokesčius ir sąnaudas padengs TR klientai, taip pat negalima pritarti. Reikia priminti, kad Komisijos nustatytos problemos iš esmės susijusios su TR klientams nustatytais ribojimais naudojant RFPK. Šie ribojimai jiems neleido rasti konkuruojančių tikralaikių duomenų tiekėjų naudojantis RFPK net ir pasitelkus atitikmenų lenteles. Dėl RFPK integravimo į klientų kompiuterines programas šias programas reikia perrašyti, kai klientai nori keisti tiekėją, nes toks keitimas faktiškai reiškia, kad, esant TR nustatytiems ribojimams, reikia keisti naudojamą simbolių sistemą. Klientų nuomone, šis programų keitimo procesas laikomas ilgu ir brangiu. Remiantis Komisijos atliktais rinkos tyrimais, kurių išvados įtrauktos į išankstinį vertinimą, iš tiesų galima daryti išvadą, kad esminė keitimo sąnaudų dalis būtų skirta kodams konvertuoti. Šias sąnaudas kartais sunku įvertinti, ypač atsižvelgiant į tai, kad kiekvieno kliento informacinė sistema yra skirtinga. Tačiau išankstiniame vertinime Komisija nurodė, kad klientams, kurie atliko išsamų keitimo sąnaudų vertinimą, šios sąnaudos pasirodė pernelyg didelės ir galinčios atgrasyti nuo tiekėjo keitimo. Reaguodama į kilusį nerimą TR pasiūlė savo klientams ir tretiesiems vykdytojams galimybę sudaryti RFPK ir naujo tiekėjo naudojamos simbolių sistemos atitikmenų lenteles, kad nebereiktų keisti programų. Šie įsipareigojimai yra didelė paspirtis TR klientams, kurie nebeturi patirti pernelyg didelių sąnaudų keisdami tiekėją, nes neliks poreikio iš esmės keisti kompiuterinių programų. Nors kurdamas atitikmenų lentelę įmonės viduje ar bendradarbiaudamas su trečiuoju vykdytoju klientas taip pat gali patirti sąnaudų, reikia priminti, kad įsipareigojimais siekiama ne visiškai panaikinti sąnaudas, o pasiekti, kad tiekėjo keitimas būtų prieinamesnis už protingas sąnaudas.

68 Be to, reikia konstatuoti, kad kompiuterinių sistemų ir programų keitimas bet kuriuo atveju gali lemti sąnaudas, kurias turėtų prisiimti klientas, ypač atsižvelgiant į kiekvieno kliento informacinių sistemų ypatumus. Taip pat šie klientai paprastai yra pasaulinio masto institucijos ar įmonės ir gali turėti finansinių pajėgumų padengti tokias sąnaudas.

69 Reikia pritarti Komisijai ir konstatuoti, kad konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukų tiekėjų ir trečiųjų vykdytojų bendradarbiavimu galima pasiekti masto ekonomijos. Dėl šios ekonomijos sumažėtų tiekėjo keitimo sąnaudos, o tai galėtų būti papildoma paskata net ir mažesniems klientams keisti tiekėją.

70 Galiausiai argumentai dėl duomenų apie TFPK grandines nebuvimo ir dėl apie kiekvieną RFPK pateikiamų aprašomųjų duomenų ribojimo, dėl kurio konkuruojantys tiekėjai negali pasiūlyti lygiavertės paslaugos, taip pat yra nepagrįsti. Pirma, šiuo klausimu reikia pažymėti, kad atrodo, jog per administracinę procedūrą nei ieškovė, nei jokia trečioji šalis nepareiškė nė menkiausio susirūpinimo dėl tam tikrų RFPK grandinių neįtraukimo į TR siūlomų licencijų taikymo sritį. Iš tiesų tik RFPK grandinės, dėl kurių buvo išsakytas susirūpinimas per administracinę procedūrą, buvo įrodymai, o pagal galutinių įsipareigojimų 2.8 punkte esančią sąlygą ir ENL 1.6 punkte esančią sąlygą TR privalo pateikti duomenis apie įrodymus. Antra, remiantis bylos medžiaga darytina išvada, kad priežastis, dėl kurios TR pateikti duomenys tam tikrais atvejais gali nenurodyti biržos suteikto įsimintino kodo, yra

tai, kad šis kodas nėra vienintelis patikimas būdas identifikuoti priemonę atsekant iki jos šaltinio. Vis dėlto santykinai paprastos priemonės, kaip antai biržoje kotiruojami vertybiniai popieriai, gali būti identifikuoti arba per atitinkamą prekybos platformą, valiutą ar oficialų kodą, arba per atitinkamą prekybos platformą, valiutą ir jų aprašą. TR privalo pateikti šią informaciją ENL turėtojams pagal galutinių įsipareigojimų 2.12 dalyje nustatytą sąlygą. Tas pats taikytina sudėtingesnėms finansinėms priemonėms, kaip antai toms, kuriomis prekiaujama abipusiu susitarimu ir kurių biržos suteikiamą įsimintiną kodą TR privalo pateikti, jeigu tai vienintelis būdas jas vienodai identifikuoti.

71 Be to, egzistuoja ne tik šio sprendimo 13 punkte nurodyta ginčų sprendimo procedūra, per kurią įsipareigojimų laikymąsi prižiūrintis įgaliotinis atlieka tam tikrą vaidmenį; galutinių įsipareigojimų V priedo 6 dalies f punkte išdėstytoje sąlygoje aiškiai numatyta, kad šis įgaliotinis prisideda sprendžiant visus nesutarimus, susijusius su duomenų apie TR teikiamą kryžminę informaciją prašymais. Taigi, jeigu biržos suteiktas įsimintinas kodas tikrai yra vienintelis būdas vienodai identifikuoti reikiamus tikralaikius rinkos duomenis, už priežiūrą atsakingas įgaliotinis gali apie tai informuoti TR.

72 Vadinasi, į klausimą, ar ginčijamame sprendime TR pasiūlyti įsipareigojimai buvo teisingai įvertinti kaip pakankami Komisijos nustatytoms problemoms išspręsti, reikia atsakyti teigiamai. Todėl pagrindas, kuriame teigiama, kad sprendime padaryta akivaizdi vertinimo klaida, turi būti atmestas.

73 Beje, dėl ieškovės teiginio, kad iki šiol nebuvo nė vieno tiekėjo keitimo atvejo ir kad tai įrodo, jog įsipareigojimai yra neveiksmingi, reikia pažymėti, kad Komisijos vertinimas, kokį ji atlieka per koncentracijos sandorių kontrolės procedūrą, yra perspektyvinis vertinimas. Komisija privalo priimti sprendimą, kuris yra tarsi prognozė ir kuriame ji turi įvertinti, kaip elgsis rinka ateityje, kai įsipareigojimai bus vykdomi. Kaip jau minėta, Komisija nepadarė akivaizdžios klaidos įvertinusi, kad galutiniai įsipareigojimai yra pakankami kilusioms problemos išspręsti. Kad ir koks būtų atsakymas į klausimą, ar galutiniai įsipareigojimai per tą laiką padarė konkretų poveikį atitinkamai rinkai, jis negali paneigti fakto, kad ginčijamo sprendimo priėmimo momentu šie įsipareigojimai buvo savaime pakankami, siekiant išspręsti nurodytas konkurencijos problemas.

74 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad galutiniai įsipareigojimai, kuriems pritarė Komisija, leidžia lengviau pakeisti tiekėją, jei to pageidauja TR klientas. Tačiau šis palengvinimas nereiškia, kad klientas būtinai keis tiekėją, jeigu jis yra patenkintas, pavyzdžiui, TR siūlomomis paslaugomis ir sąlygomis.

75 Iš viso to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ieškinio pirmasis pagrindas turi būti atmestas.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1/2003 9 straipsnio 1 dalies pažeidimu

76 Ieškovė pripažįsta, kad pagal Reglamento Nr. 1/2003 9 straipsnį Komisijai leidžiama pritarti įsipareigojimams, kai tie įsipareigojimai sudaro galimybę išspręsti Komisijos nustatytas problemas. Tačiau Komisija negali pritarti įsipareigojimams, kurie akivaizdžiai nesuteikia galimybės išspręsti ar gerokai sušvelninti nustatytas problemas. Pritardama įsipareigojimams, kurie akivaizdžiai neišsprendžia nustatytų problemų, Komisija viršijo pagal šio reglamento 9 straipsnį jai suteiktus įgaliojimus ir taip veikė *ultra vires*.

77 Komisija ir įstojusi į bylą šalis prašo atmesti šį pagrindą.

78 Kaip jau minėta šio sprendimo 40 punkte, Komisija turi plačią diskrečią, kai nagrinėja įsipareigojimus. Kaip nurodyta Reglamento Nr. 1/2003 13 konstatuojamojoje dalyje, per procedūrą, vykdomą pagal šio reglamento 9 straipsnį, Komisija atleidžiama nuo pareigos kvalifikuoti ir konstatuoti nagrinėjamą pažeidimą, o jos vaidmuo apsiriboja susijusių įmonių pasiūlytų įsipareigojimų patikrinimu ir galimu priėmimu, atsižvelgiant į jos išankstiniame vertinime nurodytas problemas ir siekiamus tikslus. Naudodamasi jai suteikta diskrecija Komisija privalo pritarti įsipareigojimams, prieš tai patikrinusi, ar

jie gali išspręsti nustatytas problemas. Šiuo klausimu jau buvo konstatuota, kad Komisija nepadarė akivaizdžios klaidos vertindama aptariamų įsipareigojimų nepakankamumą, todėl argumentas, kad jiems pritardama ji viršijo įgaliojimus, todėl veikė *ultra vires*, turi būti atmestas. Iš tiesų pirmojo pagrindo atmetimas lemia ir antrojo pagrindo atmetimą.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su proporcingumo principo pažeidimu

79 Ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime pažeistas proporcingumo principas, nes, pirma, Komisija pritarė netinkamiems įsipareigojimas ir, antra, neatsižvelgė į trečiųjų šalių interesus.

80 Remdamasi 2007 m. liepos 11 d. Sprendimu *Alrosa / Komisija* (T-170/06, EU:T:2007:220), dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, išnagrinėtas 2010 m. birželio 29 d. Sprendime *Komisija / Alrosa* (C-441/07, EU:C:2010:377), ieškovė teigia, kad pareiga laikytis proporcingumo principo, kai Komisija nusprendžia, kad pagal Reglamento Nr. 1/2003 9 straipsnio 1 dalį pasiūlyti įsipareigojimai turi tapti privalomi, reiškia, kad Komisijos priimta priemonė turi būti tinkama ir reikalinga siekiamam tikslui įgyvendinti. Tačiau pritardama netinkamiems įsipareigojimams Komisija pažeidė šį principą.

81 Proporcingumo principas taip pat buvo pažeistas dėl to, kad Komisija neatsižvelgė į numatomą ir numatytą įsipareigojimų neveiksmingumą, nepaisydama trečiųjų šalių išreikšto susirūpinimo, kaip jau buvo paaiškinta dėstant pirmąjį pagrindą.

82 Komisija ir įstojusi į bylą šalis prašo atmesti šį pagrindą.

83 Reikia konstatuoti, kad, remiantis atsakymu į du pirmuosius pagrindus, teigtina, kad trečiąjį pagrindą taip pat reikia atmesti.

84 Pagal proporcingumo principą reikalaujama, kad Sąjungos institucijų priimti aktai neviršytų to, kas tinkama ir būtina siekiamam tikslui įgyvendinti, todėl, kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai suvaržančią (1984 m. gegužės 17 d. Sprendimo *Denkavit Nederland*, 15/83, EU:C:1984:183, 25 punktas ir 1989 m. liepos 11 d. Sprendimo *Schräder HS Kraftfutter*, 265/87, EU:C:1989:303, 21 punktas).

85 Proporcingumo principas, kaip Sąjungos teisės bendrasis principas, yra bet kokio Sąjungos institucijų priimto akto teisėtumo kriterijus. Taigi nagrinėjant veiksmus, kurių ėmėsi Komisija, visuomet kyla, pirma, klausimas dėl su šio principo paisymu susijusių pareigų apimties ir tikslių ribų, antra, klausimas dėl atliekamos teisminės kontrolės ribų (šiuo klausimu žr. 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Alrosa*, C-441/07 P, EU:C:2010:377, 36 ir 37 punktus).

86 Kaip galima teigti remiantis ankstesniame punkte nurodyta teismų praktika, taikydama proporcingumo principą pagal Reglamento Nr. 1/2003 9 straipsnį Komisija tik tikrina, pirma, ar nagrinėjamais įsipareigojimais gali būti pašalintos problemos, apie kurias ji pranešė susijusioms įmonėms, ir, antra, ar jos nepasiūlė mažiau suvaržančių įsipareigojimų, kuriais lygiai taip pat tinkamai būtų pašalintos tokios problemos.

87 Teisminė kontrolė taip pat apsiriboja klausimu, ar Komisijos atliktas vertinimas yra akivaizdžiai klaidingas.

88 Nagrinėjant ieškinio pirmąjį pagrindą jau buvo nustatyta, kad Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, kai nusprendė, kad TR pasiūlyti galutiniai įsipareigojimai yra pakankami išankstiniame vertinime jos nustatytoms problemoms išspręsti.

89 Beje, jei įmonės siūlo įsipareigojimus pagal Reglamento Nr. 1/2003 9 straipsnį, kuriais siekiama daugiau, nei pati Komisija galėtų iš jų pareikalauti sprendime, kurį, atlikusi išsamų tyrimą, ši gali priimti pagal reglamento 7 straipsnį, Komisija gali tiems įsipareigojimams pritarti ir padaryti juos privalomus. Tačiau ji neturi teisės jų reikalauti pagal Reglamento Nr. 1/2003 9 straipsnį.

90 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad trečiasis pagrindas turi būti atmestas.

Dėl ketvirtojo pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu

91 Ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime nepaaiškinta, kaip galutiniais įsipareigojimais tinkamai sprendžiamos konkurencijos problemos, apie kurias TR buvo informuota išankstiniame vertinime, nes šie įsipareigojimai konkuruojantiems konsoliduotų tikralaikių duomenų santraukų tiekėjams neleidžia sudaryti TPDL sutarties.

92 Šiuo klausimu ieškovė primena, kad per procedūrą, kuri baigėsi priimtu ginčijamu sprendimu, ji kelis kartus nurodė Komisijai, kad, neįtraukus konkurentų į įsipareigojimuose numatytas licencijas, šios taps neveiksmingos. Ginčijamo sprendimo 6.3 punkte Komisija pabrėžė faktą, kad šios problemos buvo iškeltos, tačiau nepaaiškino priežasčių, dėl kurių į šią kritiką nebuvo atsižvelgta.

93 Komisija ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.

94 Reikia konstatuoti, kad, pasak ieškovės, ginčijamo sprendimo motyvai neleidžia jai suprasti priežasčių, dėl kurių Komisija nusprendė, kad konkurentų neįtraukimas į įsipareigojimų taikymo sritį nekelia klausimo dėl šių įsipareigojimų tinkamumo.

95 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką SESV 296 straipsnyje nustatytas reikalavimas nurodyti motyvus turi atitikti ginčijamo akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti institucijos, kuri priėmė šį aktą, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtą priemonę pagrindžiančius motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti jo priežiūrą. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes, ypač į akto turinį, motyvų, kuriais remiamasi, pobūdį ir į adresatų ar kitų asmenų, su kuriais šis aktas tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, galimą interesą gauti paaiškinimų. Nereikalaujama, kad motyvuose būtų nurodytos visos svarbios faktinės ir teisinės aplinkybės, nes nustatant, ar akto motyvai atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jų formuluotę, bet ir į kontekstą bei visas nagrinėjamą sritį reglamentuojančias teisės normas (žr. 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 63 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką ir 2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 166 ir 178 punktus ir juose nurodytą teismų praktiką).

96 Komisija neprivalo išreikšti nuomonės dėl visų suinteresuotųjų asmenų jai pateiktų argumentų; sprendimo ekonomijos sumetimais pakanka išdėstyti tik esminius faktus ir teisinius samprotavimus. Visų pirma ji neprivalo išreikšti nuomonės dėl akivaizdžiai nesvarbių, nereikšmingų ar aiškiai antraeilių aplinkybių (2005 m. birželio 15 d. Sprendimo *Corsica Ferries France / Komisija*, T-349/03, EU:T:2005:221, 64 punktas ir 2011 m. birželio 16 d. Sprendimo *Air liquide / Komisija*, T-185/06, EU:T:2011:275, 64 punktas).

97 Kiek tai susiję su sprendimais, pagal kuriuos įsipareigojimai, prisiimti pagal Reglamento Nr. 1/2003 9 straipsnį, tampa privalomi, Komisija įvykdo pareigą motyvuoti išdėstydama faktines ir teisines aplinkybes, dėl kurių padarė išvadą, jog pasiūlyti įsipareigojimai tinkamai išsprendžia jos nurodytas konkurencijos problemas taip, kad jai nebereikia imtis jokių veiksmų.

98 Šiuo atveju ginčijamo sprendimo 48–90 konstatuojamosios dalys (5.1–6.7 dalys) skirtos TR pasiūlytiems įsipareigojimams ir trečiųjų asmenų reakcijai į šiuos įsipareigojimus.

99 Tuo remiantis darytina išvada, kad Komisija paaiškino, pirma, priežastis, dėl kurių įsipareigojimai išsprendžia nustatytas problemas, ir, antra, atsakė į trečiųjų šalių pastabas, kodėl jose iškelti klausimai nesusiję su išankstiniame vertinime nustatytomis konkurencijos problemomis (ginčijamo sprendimo 77, 84, 86 ir 89 konstatuojamosios dalys). Konkrečiai dėl ieškovės suformuluoto kaltinimo reikia konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo 77 konstatuojamojoje dalyje pabrėžta, jog tam tikri tretieji asmenys nusprendė, kad konkurentai privalo turėti galimybę naudotis RFPK, nes taip turės didesnių galimybių teikti atitikmenų lenteles ir techninę pagalbą. Remiantis ginčijamo sprendimo 78 konstatuojamąja dalimi darytina išvada, kad Komisija nusprendė, jog galimybės naudotis RFPK suteikimas TR konkurentams viršytų tai, kas būtina sprendžiant konkurencijos problemas. Ginčijamo sprendimo 79 konstatuojamojoje dalyje Komisija pridūrė, kad, „remiantis pasiūlytais įsipareigojimais, tretiesiems vykdytojams bus leista teikti konkuruojančius rinkos duomenis su aprašomaisiais referenciniais duomenimis, susijusiais su RFPK (bet ne pačius RFPK), jeigu tretieji vykdytojai negalės patys sėkmingai sukurti išsamios atitikmenų sistemos“, ir kad „šis keitimasis informacija leidžia konkuruojantiems tiekėjams parengti atitikmenis su savo referenciniais simboliais, kurie trečiajam vykdytojui leidžia parengti tikslius ir veiksmingus atitikmenis“.

100 Iš šių pastabų matyti, kad Komisija įvykdė pareigą motyvuoti, nes aiškiai ir nedviprasmiškai nurodė faktines aplinkybes ir teisinius argumentus, paskatinusius ją padaryti išvadą, kad įsipareigojimai yra pakankami sprendžiant konkurencijos srityje kilusias problemas. Kadangi šios pastabos leidžia Bendrajam Teismui atlikti veiksmingą Komisijos diskrecijos įgyvendinimo ginčijamame sprendime kontrolę, darytina išvada, kad ginčijamas sprendimas šiuo atžvilgiu pakankamai motyvuotas.

101 Pagaliau, nors Komisija privalo motyvuoti priimamą sprendimą, ji neprivalo aiškinti, kodėl nepriėmė kitokio sprendimo (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 95 ir 96 punktuose nurodytą teismų praktiką).

102 Beje, kadangi ieškovės argumentus galima suprasti taip, kad jais kritikuojamas galutinių įsipareigojimų tinkamumas, reikia priminti, kad toks klausimas susijęs ne su esminių procedūros reikalavimų pažeidimu, dėl kurio ginčijamas sprendimas gali tapti neteisėtas, bet su Komisijos atlikto pasiūlytų įsipareigojimų sprendžiant konkurencijos srityje kilusias problemas vertinimo pagrįstumo tyrimu (šiuo klausimu žr. 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija* / *Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67 punktą), o šis klausimas jau buvo išspręstas nagrinėjant pirmąjį, antrąjį ir trečiąjį šio ieškinio pagrindus.

103 Darytina išvada, kad reikia atmesti ieškinio ketvirtąjį pagrindą ir dėl tos priežasties – visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

104 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo.

105 Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal Komisijos ir įstojusios į bylą šalies pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *Morningstar, Inc.* bylinėjimosi išlaidas.

Gratsias Kancheva Wetter

Paskelbta 2016 m. rugsėjo 15 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.